

Dr. Peter David Beter — Audio list č. 77

28. júla 1982

Úplný slovenský preklad

Poznámka pre čitateľa: Tento dokument je prekladom historického Audio listu Dr. Petra Davida Betera. Neoverené tvrdenia o tajných operáciách, príčinách katastrof, zbraniach a mocenských skupinách sú autorove tvrdenia; preklad ich nepotvrdzuje ako historické fakty. Zachováva autorov hlas, citácie a členenie pôvodného textu.

Ďalšie informácie a pôvodné materiály: <https://www.peterdavidbeter.com>

Dobrý deň, priatelia, tu je Dr. Beter. Dnes je 28. júla 1982 a toto je môj AUDIO LIST® č. 77.

Začiatkom tohto mesiaca, 6. júla, prišla z Ruska neobvyklá správa. V ten deň pri štarte z moskovského letiska Šeremetievo havarovalo dopravné prúdové lietadlo Aeroflotu. Bola to veľkolepá havária v plameňoch, pri ktorej zahynulo všetkých 90 ľudí na palube. Neobvyklé bolo, že správa bola zverejnená tak rýchlo. Havárie lietadiel v Rusku sa zvyčajne oznamujú tichšie a často s oneskorením niekoľkých hodín či dokonca dní — tentoraz však nie. Let Aeroflotu, ktorý havaroval 6. júla, bol medzinárodným letom do Afriky. Niektorí cestujúci boli študenti vracajúci sa domov do Sierry Leone a Senegalu. Za týchto okolností ruské úrady nemali inú možnosť než správu zverejniť bez odkladu. V priebehu niekoľkých hodín ju zaradili do spravodajstva po celom svete.

V priebehu niekoľkých hodín po moskovskej tragédii vyšetrovatelia na mieste zistili, že nešlo o obyčajnú leteckú haváriu. Uprostred skrútených, dymiacich trosiek bývalého lietadla Aeroflotu našli nezvratný dôkaz sabotáže. Správa o sabotáži bola odoslaná do ústredia KGB na Dzeržinského námestí v Moskve. Tam ju postúpili osobitnej pracovnej skupine poverenej riešením rastúceho počtu vnútorných rozvratných činov v Sovietskom zväze.

Prebieha stupňujúca sa kampaň na vyvolanie vnútorného zmätku v Rusku, ktorú tam uskutočňujú bolševickí agenti. Na Západe o tom bolo dosiaľ málo správ, ale je to skutočný a prehlbujúci sa problém. Do 36 hodín osobitná skupina KGB dokázala potvrdiť to, čo sa predpokladalo. Sabotáž lietadla Aeroflotu uskutočnila jedna z bolševických rozvratných skupín sledovaných v oblasti Moskvy. Tieto skupiny, podobne ako ďalšie po celom Rusku, financujú a riadia tunajší bolševici — ktorí majú teraz hlavné sídlo v Spojených štátoch.

KGB oznámila Kremlu výsledky vyšetrovania sabotáže Aeroflotu skoro 8. júla, iba dva dni po havárii. Podozriví z vykonania sabotáže boli zatknutí, ale zostávala otázka: ako poslať bolševikom v Spojených štátoch odkaz, aby prestali s podobnými činmi? Rozprávať sa so súčasnými vládcami Ameriky nepomáha. Bol potrebný nejaký čin, a to rýchlo. Rôzne možnosti boli prediskutované a z rôznych dôvodov zamietnuté. Odveta za haváriu Aeroflotu musela byť navrhnutá tak, aby americkým bolševikom odovzdala jasný odkaz v pojmoch, ktorým rozumejú. Kremeľ chcel povedať:

Vieme, čo ste urobili nášmu lietadlu. Máme prostriedky na vaše zničenie a vôľu použiť ich, ak to bude potrebné.

Aby bol odkaz účinný, čas bol rozhodujúci, a tak KGB a ruské vesmírne velenie spoločne dostali rozkaz vybrať „príležitostný cieľ“. KGB mala do 24 hodín vybrať na zničenie americké dopravné lietadlo. Kritériom výberu mal byť zoznam cestujúcich čo najpodobnejší zoznamu sabotovaného lietadla Aeroflotu. Lietadlo Aeroflotu viezlo mnoho zahraničných cestujúcich a celkovo bolo na palube 90 ľudí, preto KGB dostala rozkaz vybrať komerčné dopravné lietadlo v Spojených štátoch s podobnými

charakteristikami; teda na palube musí byť najmenej 90 ľudí a nezvyčajne vysoký podiel zahraničných cestujúcich. Ruské vesmírne velenie malo potom zodpovedať za zničenie lietadla pri štarte, rovnako ako pri lietadle Aeroflotu.

Agenti KGB tu v Spojených štátoch nemali veľké ťažkosti vybrať nie jeden, ale niekoľko vhodných letov. Vďaka americkému vzájomne prepojenému počítačovému systému rezervácií leteckých spoločností bola úloha pomerne jednoduchá. Ruské vesmírne velenie si potom mohlo vybrať let, na ktorý bolo najvhodnejšie zaútočiť. Rovnako ako v minulosti sa rozhodlo uskutočniť útok s použitím zlého počasia ako operačného krytia.

Popoludní 9. júla sa juhovýchodnou Louisianou po častiach presúvali letné dažďové búrky. Boli to búrky, ktoré vznikajú v horúčave a vlhkosti spaľujúcich letných popoludní. Dážď prichádzal a odchádzal, miestami bol chvíľu silný a potom slabol na niekoľko kvapiek. Na medzinárodnom letisku v New Orleans pokračovala počas toho daždivého popoludnia obvyklá prevádzka. Takéto počasie bolo bežné a letisko bolo vybavené na jeho dôkladné sledovanie. Približne o 16.00 hod. senzory letiska zaznamenali neusporiadaný pohyb vzduchu nazývaný „strih vetra“. Lietadlám v oblasti boli vysielané varovania, aby ho mohli zohľadniť. Medzitým letecká prevádzka pokračovala bez prestávky. Dážď či nedážď, počasie bolo stále oveľa lepšie než minimálne podmienky potrebné na let.

Keď bolo pilotom vysielané varovanie pred strihom vetra, niekoľko lietadiel sa pripravovalo na štart. Jedným z nich bol Boeing 727 spoločnosti Pan American, let 759 do Las Vegas. Pilot počul varovanie a rozhodol sa prijať vhodné opatrenia na ochranu pred strihom vetra. Čím rýchlejšie sa lietadlo pohybuje, tým menej je voči nemu zraniteľné; preto pri rozjazde letu Pan American 759 po dráhe pilot držal prednú časť lietadla dole dlhšie než obvykle. Niekoľkými okamihmi navyše umožnil lietadlu 727 získať vyššiu rýchlosť ako bezpečnostnú rezervu. Potom zdvihol nos, lietadlo sa odlepilo od dráhy a začalo stúpať. Iné lietadlá, niektoré menšie a voči strihu vetra zraniteľnejšie než 727, odštartovali pred letom Pan Am 759 aj po ňom. Všetky to zvládli bez nehody, ale let 759 mal byť menej šťastný. Bol to tretí deň po havárii sabotovaného lietadla Aeroflotu v Moskve. Let Pan American 759 mal požadovaný počet viac než 90 ľudí; spĺňal aj kritérium nezvyčajne veľkého počtu zahraničných cestujúcich, viac než 20 %; a hoci išlo o vnútroštátny let, samotné lietadlo patrilo americkej medzinárodnej leteckej spoločnosti Pan American.

Podobnosti so sabotovaným letom Aeroflotu boli vyhodnotené ako viac než dostatočné; keď sa teda lietadlo Pan Am zdvihlo z dráhy, čakala naň ruská kozmosféra vznášajúca sa v oblakoch nad letiskom. Okamih po opustení dráhy ho zasiahlo niečo, čo svedkovia opísali ako „blesk“. V skutočnosti videli, priatelia, presný úder zbrane s lúčom nabitých častíc. Vystrelila ho smerom nadol na lietadlo ruská kozmosféra ukrytá v oblakoch nad ním. Nie je prekvapujúce, že si to svedkovia pomýlili s bleskom. Keď sa o zbraniach s lúčom nabitých častíc hovorí verejne, najčastejšie sa opisujú ako niečo, čo vytvára akýsi umelý blesk; lúč nabitých častíc však blesk iba pripomína. Jeho účinok je oveľa ničivejší než účinok blesku.

Lúčový úder bol veľmi presne zameraný na nasávací otvor vzduchu v chvoste lietadla 727. Úder vháňal prehriaty vzduch a trosky do stredného motora a zničil ho. Okraje zásahu tiež poškodili a narušili činnosť ďalších dvoch motorov umiestnených v blízkosti.

Keď lietadlo stratilo výkon, svedkovia videli, že prestalo normálne stúpať a začalo sa ťažkopádne sunúť vzduchom. Menej než pol míle od konca dráhy zachytilo strom pri klesaní k husto obývanej oblasti. Odsúdené dopravné lietadlo preletelo priamo nad ženou, ktorá neskôr novinárom povedala: „Prskalo a pukalo, akoby nedokázalo rozbehnúť motor.“ O chvíľu neskôr sa umierajúce lietadlo rútilo, prevracalo a vybuchovalo cez štyri bloky mesta Kenner v Louisiane. Omráčení obyvatelia, ktorých havária tesne

minula, hľadeli cez ulicu s hrôzou a neveriacky. Tam, kde ešte pred chvíľou stáli domy susedov, teraz bola ohnivá búrka. Stena zúrivých plameňov sa týčila do výšky 20 poschodí. Zahynulo všetkých 145 ľudí na palube aj ďalších 8 na zemi.

Priatelia, havária Aeroflotu v Moskve a havária Pan Am o tri dni neskôr v New Orleans neboli iba tragickými nehodami. Obete týchto tragédií boli obeťami tajnej vojny medzi Spojenými štátmi a Ruskom. Ak nepríde zázrak, na obzore je úplná vojna; a ak príde, príde náhle, tak ako začiatkom tohto mesiaca náhle prišlo zničenie na predmestie New Orleans.

V posledných dňoch začali najvyšší predstavitelia Spojených štátov aj Ruska otvorene hovoriť o vojne. Obe strany teraz hovoria, že Spojené štáty a Sovietsky zväz už sú vo vojne, čo je pravda; tajné boje, ktoré prebiehajú už roky, sú však iba slabým tieňom toho, čo má prísť.

Moje tri osobitné témy tohto AUDIO LISTU sú:

Téma č. 1 — RASTÚCI ROZBEH K PRVEJ JADROVEJ VOJNE

Téma č. 2 — VNÚTORNÝ PRECHOD AMERIKY NA VOJNOVÚ NOHU

Téma č. 3 — STUPŇUJÚCA SA NALIEHAVOSŤ RUSKÝCH PROTIVOJNOVÝCH VAROVANÍ

Téma č. 1 — RASTÚCI ROZBEH K PRVEJ JADROVEJ VOJNE

EKONOMICKÝ SUMMIT A SUMMIT NATO

Začiatkom minulého mesiaca, od 4. do 6. júna, sa uskutočnil ôsmy ekonomický summit Spojených štátov a šiestich ďalších vedúcich priemyselných krajín. Hostilo ho Francúzsko s obvyklou pompou a ceremóniami. Summit mal umožniť zblíženie názorov, ktoré by viedlo k jednotnejšiemu prístupu k riešeniu svetových ekonomických problémov, ale entita známa ako prezident Reagan tam išla s inými cieľmi. Reaganova administratíva ovládaná bolševikmi sa zaoberá myšlienkami na vojnu a intrigy — nie budovaním lepšieho sveta.

Pre tento zásadný rozdiel v pohľade bol Reagan od začiatku do konca mimo kroku s ostatnými vodcami summitu. Symbolizovalo sa to už na začiatku, keď všetkých vodcov previezli do versaillského paláca modro-bielymi francúzskymi vrtuľníkmi — teda všetkých okrem prezidenta Reagana. Odmietol letieť francúzskym vrtuľníkom a prišiel vo vlastnom vrtuľníku námornej pechoty. „Otázka bezpečnosti,“ povedal ktosi. Reaganova posadnutosť bezpečnosťou vo Versailles hraničila s paranojou. Napríklad si do Francúzska priniesol vlastnú zásobu pitnej vody na palube Air Force 1. Prečo? Pretože jednoducho nedôveroval francúzskej vode, dokonca ani mnohým druhom svetoznámej francúzskej balenej vody. „Iba otázka bezpečnosti,“ povedal ktosi.

Francúzi sa urazili, keď sa dozvedeli o Reaganovom bojkote francúzskej vody, ale skutočne ich urazilo jeho správanie k vynikajúcej francúzskej kuchyni vo versaillskom paláci. Kým všetci ostatní svetoví vodcovia oddychovali a užívali si, Reagan sa správal, akoby mu niekto chcel ublížiť. Má dvoch príslušníkov Tajnej služby pridelených ako „ochutnávačov jedla“, podobne ako kedysi králi. Nezje nič, kým to najprv nechutnajú. Ak ochutnávači nezomrú, usúdi, že jedlo nie je otrávené, a zje ho. Keď Reaganovi ochutnávači vtrhli do kuchýň versaillského paláca, kuchári boli pobúrení. Spochybňovať francúzske jedlo znamená znevažovať samotnú slávu Francúzskej republiky. Ako jeden rozhorčený kuchár povedal novinárom: „Náš vlastný prezident nemá ochutnávačov. Francúzskemu jedlu dôveruje.“

Keby sa Reaganova paranoja vo Versailles obmedzila na jedlo a pitie, možno by ju odmävli ako nepodstatnú; v skutočnosti však počas samotných rokovaní boli Spojené štáty ešte viac mimo. Naši obchodní partneri povedali: „Vypracujme spôsob, ako znížiť vysoké úrokové sadzby, ktoré zabíjajú naše ekonomiky.“ Takzvaný Reaganov tím odpovedal: „Odrežme Rusko od obchodných úverov, aby sme zabili ruskú ekonomiku.“ Európania povedali: „Sme zraniteľní ekonomickou katastrofou pre svoju takmer úplnú závislosť od ropy z Blízkeho východu a Perzského zálivu. Vojna v regióne by nás mohla ochromiť zo dňa na deň. Musíme sa chrániť získaním druhého zdroja energie. Preto musíme pomôcť postaviť sibírsky plynovod, ktorý nám privedie zemný plyn z Ruska.“

Reaganov tím však odpovedal:

„Ak postavíte plynovod, bude z toho mať prospech aj Rusko, preto ho nestavajte.“

Keď sa konferencia končila, v tlači sa objavili správy, že Spojené štáty rozhnevali ostatné zúčastnené krajiny. Namiesto práce na riešení vlastných problémov sa Reaganova administratíva zaujímala iba o vytváranie problémov Rusku.

Po skončení ekonomického summitu začiatkom minulého mesiaca pokračoval Reaganov sprievod v dlhej ceste po Európe. Dňa 9. a 10. júna sa v Bonne v Západnom Nemecku konal summit vodcov NATO. Na záverečnom uzavretom zasadnutí entita Reagan predniesla súhrnné vyhlásenie také bojovné, že všetkých ostatných ohromilo a umlčalo.

Európski diplomati sú Reaganovými slovami takí znepokojení, že začiatkom tohto mesiaca niektorí z nich o tom začali hovoriť tlači. Ovládané hlavné médiá tu v Amerike sa starostlivo vyhýbali zdôrazneniu tohto zlovestného príbehu. Pred niečo vyše dvomi týždňami, 11. júla, však Newsday uverejnil článok preberaný viacerými novinami. Začína sa, a citujem:

„Prezident Reagan ohromil spojencov na summite NATO, keď im povedal, že pokiaľ ide o neho, Sovietsky zväz je vo vojne so Spojenými štátmi, uviedli minulý týždeň európski predstavitelia. Vyhlásenie, ktoré zaznelo, keď prezident sumarizoval svoje názory na dvojdnové stretnutie v Bonne, ostatné hlavy štátov tak prekvapilo, že zostali ticho, a generálny tajomník NATO Joseph Luns okamžite ukončil zasadnutie, podľa týchto predstaviteľov, ktorí boli pred mesiacom na summite prítomní.“

PREHLBOVANIE A MNOŽENIE KRÍZ

Priatelia, už niekoľko rokov oznamujem tajnú vojnu zúriacu medzi Spojenými štátmi a Sovietskym zväzom. Dosiaľ ani jedna strana nikdy nepriznala skutočnosť, že vojna medzi supervelmocami už prebieha. Táto vojna však nemôže zostať tajná navždy. Rastie rozbeh k okamihu, keď prepukne do úplnej vojny, PRVEJ JADROVEJ VOJNY; a keď sa tento okamih blíži, priatelia, obe strany začínajú o vojne hovoriť jasne. Na stretnutí NATO 10. júna údajný prezident Reagan povedal, že Spojené štáty a Rusko už sú vo vojne. O niekoľko týždňov neskôr povedal veľmi podobnú vec najvyšší ruský predstaviteľ.

Dňa 13. júla Pravda uverejnila prejav entity maršala Ustinova, sovietskeho ministra obrany. Ako som vysvetlil v minulosti, čokoľvek pripisované Ustinovovi má veľkú autoritu. Ustinov vyhlásil, že Spojené štáty riadia obchodnú, úverovú a technologickú vojnu proti Sovietskemu zväzu. Washingtonu tiež dal priame varovanie, že, citujem:

„preventívne použitie jadrových zbraní pri prvom údere by nemohlo zabezpečiť americké víťazstvo“.

Ustinovovo varovanie odráža skutočnosť, že noví ruskí vodcovia poznajú plán Reaganovej administratívy čoskoro spustiť jadrovú vojnu a pripravujú sa poraziť bolševikmi vyvolaný americký

prvý úder, ak sa uskutoční.

Tunajší bolševici však nepočúvajú, priatelia. Ako som podrobne vysvetlil v minulosti, bolševická mentalita je satanistická a schizofrenická. Tí, ktorí sú posadnutí bolševickým myslením, sú úplne neschopní nechať sa presvedčiť normálnym uvažovaním. Vidia tiene, ako Reagan so svojimi nádobami vody a ochutnávačmi vo Francúzsku. Sú mimo reality, ako ju poznáte vy a ja, a tak sa bezhlavo ženú ďalej so svojimi plánmi jadrovej vojny.

V AUDIO LISTE č. 63 pred takmer 16 mesiacmi som načrtol päťvetvový plán tunajších bolševikov, ktorý nás má priviesť k jadrovej vojne. Ako som vtedy oznámil, všetkých päť vetiev bolo navrhnutých tak, aby sa začali zbíhať okolo polovice roku 1982 — inými slovami, TERAZ. A deje sa to!

Prvá vetva vojnového plánu amerických bolševikov požadovala vyvolať čo najviac vnútorného zmätku v Rusku a jeho satelitoch. Má to slúžiť výlučne na odpútanie pozornosti a vyvádzanie sovietskych úradov z rovnováhy. Najdramatickejším nedávnym príkladom pokračujúcej kampane vnútorného obťažovania bola havária sabotovaného lietadla Aeroflotu v Moskve 6. júla.

Druhá vetva vojnového plánu požadovala pripraviť americký ľud na vojnu. Táto časť plánu zašla oveľa ďalej, než si väčšina ľudí uvedomuje. Zvykáme si na predstavu, že príprava na jadrovú vojnu je prioritou číslo jeden takzvanej Reaganovej administratívy.

Vláda, ktorá predstiera odhodlanie šetriť peniaze, míňa rekordné sumy na vojenské projekty. Zároveň Federálna agentúra pre riadenie mimoriadnych situácií (FEMA) dôrazne propaguje údajné plány civilnej obrany. Skutočnosťou je, že ani od nových vojenských projektov, ani od navrhovaných nových opatrení civilnej obrany sa neočakáva prínos pre všeobecné blaho verejnosti. Tieto veci potrebujú čas a tunajší bolševici zamýšľajú rozpútať PRVÚ JADROVÚ VOJNU oveľa skôr. Jediným skutočným účelom týchto vecí je prinútiť nás uvažovať v pojmoch vojny s Ruskom — a ochrániť iba amerických bolševikov v ich súkromných vojnových bunkroch.

Tretia vetva bolševického plánu prípravy na vojnu zahŕňa vesmír, a najmä PROGRAM RAKETOPLÁNU. V AUDIO LISTE č. 63 som oznámil, že séria štyroch úvodných misií bola plánovaná na vojenské účely. Verejnosti sa mal podávať príbeh, že pôjde o skúšobné lety. Vopred sa uskutočnili rozsiahle prípravy na sfalšované televízne pokrytie orbitálnej časti každého letu. Robilo sa to pomocou vopred nahratých videozáznamov. Skutočné vojenské činnosti astronautov raketoplánu medzitým verejnosť vidieť nemala. Ako som oznámil v AUDIO LISTE č. 63, plán požadoval dokončiť všetky štyri urýchlené vojenské misie raketoplánu do polovice roku 1982. Tento čas už prišiel a štvrtá misia raketoplánu je presne načas minulosťou.

Keď som minulý mesiac nahrával AUDIO LIST č. 76, štvrtá misia raketoplánu prebiehala. Teraz môžem oznámiť, že jej hlavná úloha, ktorú som opísal minulý mesiac, bola úspešná. Tajný kryogénny systém senzorov letectva je teraz na geostacionárnej obežnej dráhe nad Indickým oceánom. Je tam zaparkovaný a čaká na splnenie svojej úlohy asi o šesť týždňov, ak sa dodrží súčasný harmonogram Pentagonu. Touto úlohou, priatelia, bude potvrdiť úspech prvej etapy plánovaného amerického prvého jadrového úderu proti Rusku.

Teraz môžem oznámiť, že raketoplán č. 4 mal aj vedľajšiu misiu, ktorá úspešná nebola. Bola pridaná k tejto misii v nádeji na získanie ďalších spravodajských informácií nad Ruskom.

Robotická špionážna družica vyzbrojená laserom, ktorú vypustil tretí raketoplán, dlho nevydržala, priatelia. Prežila dosť dlho na to, aby poskytla základné nové údaje o cieľoch, ktoré bolševici v Pentagone chceli, a zachytila aj nečakané ďalšie informácie v blízkosti ruských vesmírnych základní. Na mnohých miestach Ruska sa stavajú akési zvláštne zariadenia, ale ruské kozmické záchytné

prostriedky dokázali superspionážnu družicu zničiť skôr, než mohla byť preprogramovaná na bližší pohľad na tieto miesta. A tak raketoplán č. 4 dostal doplnkovú misiu.

Výkonné sledovacie zariadenie bolo namontované v zadnom priestore kabíny posádky, aby pozorovalo cez okná v jej hornej časti. Usporiadanie veľmi pripomínalo to, čo sa urobilo pri druhom raketopláne minulý november 1981.

Raketoplán bol pôvodne vypustený na obežnú dráhu s minimálnym sklonom smerom k rovníku, ako som oznámil minulý mesiac. Urobilo sa to, aby mohol byť senzor letectva spolu so svojou nosnou raketou vypustený na vysokú rovníkovú dráhu. Potom sa na vykonanie druhej misie po prvý raz použila ďalšia schopnosť raketoplánu, o ktorej sa málo hovorilo.

Na naliehanie armády bol raketoplán navrhnutý so schopnosťou výrazne zmeniť rovinu svojej obežnej dráhy. Raketoplán č. 4 bol pôvodne na dráhe, ktorá nesiahala severnejšie než Cape Canaveral. Na akékoľvek špehovanie Ruska bolo potrebné zamieriť oveľa ďalej na sever. Raketoplán to dosiahol zmenou dráhy necelých 24 hodín po štarte. Z pôvodnej dráhy so sklonom 28 a pol stupňa zapol motory, aby dosiahol dráhu, ktorá ho vyniesla nad 40. stupeň severnej šírky. To stačilo na prelet nad južným Ruskom, kde sa nachádza niekoľko záhadných nových lokalít.

V tej chvíli sa raketoplán zmenil na nič viac než obrovskú neohrabanú špionážnu družicu s lasermi na sebaobranu — ale nefungovalo to! Len čo zamieril na sever, napadli ho a zničili ruské vesmírne zbrane, takže tunajší bolševickí vojnoví plánovači stále nevedia, na čo slúžia nové ruské zariadenia budované v najväčšom zhone.

Aj tak tunajší bolševici považujú tajnú misiu raketoplánu č. 4 za veľký úspech. Ich drahocenný senzor na potvrdenie útoku je teraz na obežnej dráhe a mieri na Rusko.

Záverečné dejstvo štvrtej misie raketoplánu bolo uskutočnené podľa harmonogramu s veľkou slávou 4. júla. Posledná tajná kópia raketoplánu Columbia priletela pristáť na Edwardsovej leteckej základni pred zrakom prezidenta. Potom prezident predniesol prejav, v ktorom slovne vyjadril budúcu podporu NASA; skutočnosťou však je, priatelia, že tunajší bolševici veria, že už vesmírny výskum nepotrebujú. Veria, že tajný vojenský program raketoplánu splnil svoju úlohu a že sú teraz pripravení na PRVÚ JADROVÚ VOJNU. Na uznanie tejto skutočnosti entita Reagan po pristátí raketoplánu na Edwardsovej základni uskutočnila vojenský ceremoniál. Generálmajor James Abrahamson, ktorý prevzal kontrolu nad raketoplánom pre armádu, bol povýšený na generálporučíka. Abrahamson nemal vôbec nič spoločné s vývojom raketoplánu, ale riadil jeho tajné využitie pri príprave na vojnu, a za to mu v podstate povedali: „Výborne.“

Štvrtá vetva zložitého bolševického plánu, ktorý nás má priviesť do vojny, požadovala zavedenie určitých nových útočných jadrových zbraní. Táto úloha je teraz v zásade dokončená, priatelia. Mobilné medzikontinentálne balistické rakety Minuteman TX, ktoré som prvýkrát odhalil v AUDIO LISTE č. 55, sú už rozmiestnené; a príзраčné bojové lietadlá Stealth, ktoré som opísal v AUDIO LISTE č. 73, sa teraz rozmiestňujú okolo ruských hraníc.

Piata vetva plánu požadovala náhle rozrastanie súčasných kríz, ktoré poskytnú iskru na vojnu. A deje sa to, priatelia!

Brutálna izraelská invázia do Libanonu z minulého mesiaca sa vlečie bez riešenia na dohľad. Zakaždým, keď niekto navrhne cestu z krízy, Beginova vláda povie „žiadna dohoda“ a opäť bombarduje Bejrút.

A teraz od 14. júla vojna medzi Iránom a Irakom v Perzskom zálive znásobuje nestabilitu v regióne. Iránsky postup do Iraku robí presne to, čo chce Izrael: vrhá arabské štáty OPEC do zmätku. Iránsky bojový pokrik znie „Na Jeruzalem“; dosiaľ však Jeruzalem nemohol byť spokojnejší. To všetko pripravuje cestu k obmedzenému izraelskému jadrovému úderu na zničenie saudskoarabských ropných vrtov — tajnému plánu, ktorý som prvýkrát odhalil takmer pred siedmimi (7) rokmi a odvtedy niekoľkokrát aktualizoval.

Inde vo svete sa požiare množia. Medzi Somálskom a Etiópiou vypukli nové kruté boje. Vojna v Afganistane sa stupňuje a v Strednej Amerike sa vojna v Salvádore teraz rozširuje tak, že pohlcuje Honduras a Nikaraguu. Takzvané pravicové komandá z Hondurasu — vycvičené, vyzbrojené a zásobované CIA — zintenzívňujú svoje útoky na Nikaraguu. Spojené štáty používajú vojakov a materiál zo svojej základne pri Panamskom prieplave na pomoc Hondurasu proti Nikaragae. Tým sa Panamský prieplav dostal do vážneho ohrozenia, presne ako som pred tým varoval vo svojej knihe pred deviatimi rokmi.

Počas augusta sa plánuje množenie svetových kríz a ich rýchle zhoršovanie. Cieľovým termínom Pentagonu pre jadrovú vojnu je stále POLOVICA SEPTEMBRA, priatelia, a tá je už za rohom!

Téma č. 2 — VNÚTORNÝ PRECHOD AMERIKY NA VOJNOVÚ NOHU

Minulý týždeň, 22. júla, vláda Francúzska vydala niečo, čo sa rovná vyhláseniu nezávislosti voči Spojeným štátom americkým. Tvorilo ho stručné dvojodsekové vyhlásenie vydané v Paríži. Nariaďovalo všetkým francúzskym spoločnostiam dodržať svoje zmluvy na pomoc pri výstavbe sibírskeho plynovodu z Ruska do Európy. Francúzsky krok bol nahnevaným vzdorom voči čoraz arogantnejšiemu diktovaniu Washingtonu Európe.

Na ekonomickom summite siedmich krajín začiatkom minulého mesiaca sa o plynovode podrobne diskutovalo. Ako zvyčajne, Spojené štáty chceli Európu prinútiť, aby od dohody odstúpila. Podráždení Európania znovu a znovu vysvetľovali, aký je pre nich plynovod životne dôležitý. Keď sa summit 6. júna skončil, zostali v presvedčení, že Spojené štáty budú rešpektovať ich stanovisko; ale, ako hovoria Francúzi, všetko to bol dialóg hluchých.

Dňa 18. júna, necelé dva týždne po ekonomickom summite, entita prezident Reagan oznámila nové opatrenia v snahe plynovod prekaziť. Minulý december 1981 oznámila zákaz americkým spoločnostiam dodávať vybavenie na plynovod. Dňa 18. júna zákaz rozšírila medzinárodne. Vyhlásila, že aj zahraničné spoločnosti pôsobiace vo svojich domovských krajinách majú zakázané dodávať vybavenie pre plynovod, ak vyrábajú produkty podľa amerických licencií. Bol to krok s malým alebo nijakým základom v medzinárodnom práve. Namiesto toho bol založený na čistom zastrašovaní našich spojencov.

Francúzske oznámenie 22. júla bolo odpoveďou Európy. Najprv prišlo oznámenie o francúzskych spoločnostiach; potom, v ten istý deň, poskytol západonemecký kancelár Helmut Schmidt rozhovor americkej televízii. Oznámil, že Francúzsko vo svojom rozhodnutí nie je samo. Schmidt povedal:

„Plynovod bude postavený; a Briti, Francúzi, Nemci aj ďalší Európania dodržia dohody, ktoré ich firmy uzavreli so Sovietskymi.“

Vo francúzskej televízii minister zahraničných vecí Claude Cheysson odhalil, že medzi Európou a Spojenými štátmi vzniká významný rozkol. V mene Francúzska opísal dianie ako „postupný rozvod“. Tiež povedal: „Už nehovoríme rovnakým jazykom.“ Pocity, ktoré vyjadril, sa rýchlo šíria vo vedení západnej Európy. Dokonca aj Británia, ktorej súčasnú vládu vo vojenskej oblasti ovládajú bolševici,

považuje za potrebné postaviť sa v otázke plynovodu na stranu Európy.

Priatelia, teraz sme na posledných stránkach udalostí, ktoré som načrtol pred deviatimi rokmi vo svojej knihe SPRISAHANIE PROTI DOLÁRU. Vtedy som zverejnil zámerné dlhodobé ekonomické a politické plány a nevyhnutné dôsledky týchto plánov.

Úsilie Reaganovej administratívy sabotovať projekt sibírskeho plynovodu je priamou hrozbou pre životne dôležité európske záujmy. Naši dlhoroční európski spojenci sa v odpovedi spájajú na vlastnú ochranu. Skôr či neskôr k tomu muselo dôjsť. Práve toto som vo svojej knihe myslel tým, že Európa sa už nenechá zastrašovať vydieraním Spojených štátov. Trhlina, ktorá teraz vzniká medzi Spojenými štátmi a Európou, vyvoláva obavy z veľkej obchodnej vojny. Tieto obavy sú dobre odôvodnené. Citujem zo svojej knihy od strany 102:

„Pokiaľ ide o Ameriku, pôjde vlastnou cestou, tlačaná hybnosťou nového imperializmu. Vstúpi do tunela veľkej obchodnej vojny so všetkými svojimi ochrannými mechanizmami. Myšlienka voľného obchodu vydýchne naposledy.“

Teraz sa to deje, priatelia. Napríklad len pred tromi dňami stroskotal pokus vypracovať dohodu medzi Európou a Spojenými štátmi o dovoze ocele. Zastarávajúci americký oceliarsky priemysel pomaly krachuje, keď náš trh zaplavuje oceľ z modernejších európskych závodov dotovaných vládami. Reaganovou odpoveďou je ďalšie prehĺbenie rozkolu uvalením daní alebo zvýšených ciel na dovoz európskych výrobkov. Takýto vývoj je nevyhnutným dôsledkom síl zámerne uvedených do pohybu už dávno, ale zároveň sa ním manipuluje na presadzovanie cieľov amerických bolševikov, ktorí teraz ovládajú takzvanú Reaganovu administratívu. Keď nás vedú po ceste k jadrovej vojne, zároveň pripravujú cestu k vlastnej úplnej nadvláde nad Amerikou po vojne. Ako som podrobne vysvetlil v predchádzajúcich správach, očakávajú, že prežijú jadrové spustošenie, ktoré plánujú zoslať na nás ostatných.

Ak by sa vojna vymkla spod kontroly a premenila Ameriku na beznádejnú pustatinu, sú pripravení potom odísť a začať odznova na južnej pologuli. Skutočnosťou však je, priatelia, že si myslia, že PRVÁ JADROVÁ VOJNA bude menej katastrofálna.

Tunajší bolševici veria, že to, čo zostane z Ameriky po PRVEJ JADROVEJ VOJNE, bude stále korisťou, ktorú sa oplatí mať. Očakávajú, že na vidieku a v malých mestách prežije vojnu 40 až 60 miliónov Američanov. Veľké americké mestá budú preč, ale s nimi aj ich nezvládnuteľné problémy, ako sú mestský úpadok a nekontrolovateľná kriminalita! Obrovské prírodné zdroje Ameriky tu zostanú, pripravené na využitie. Bolševici zamýšľajú zaujať postavenie našich poháňáčov. Veria, že z popola povstane nová bolševizovaná Amerika a bude celá ich, aby ju používali podľa vlastnej vôle.

V tomto všetkom, priatelia, tunajší bolševici očakávajú zopakovať to, čo urobili pri prevzatí Ruska pred 65 rokmi. Napätie a utrpenie prvej svetovej vojny napokon urobili Rusko zraniteľným voči bolševickému prevzatiu. Teraz, keď kontrolu nad Ruskom stratili v prospech jeho nových protibolševických vládcov, plánujú skúsiť to znovu tu. Prvá svetová vojna im dala Rusko a veria, že PRVÁ JADROVÁ VOJNA im dá Ameriku.

Aby pomohli pripraviť cestu k zamýšľanej úplnej povojnovej diktatúre nad Amerikou, tunajší bolševici nás zámerne izolujú vo svete. Už som opísal, ako Reaganova administratíva odcudzuje Európu. Podobne Biely dom zasahuje Japoncov na citlivom mieste zákazom vybavenia pre spoločné japonsko-ruské ropné projekty. Tie sa pripravujú na Sibíri a na ostrove Sachalin a priniesli by Japonsku významné nové dodávky energie.

V Latinskej Amerike politika Reaganovej administratívy spôsobila obrovské škody obrazu Ameriky. Vo falklandskej vojne medzi Britániou a Argentínou sa otvorená americká podpora Británie uskutočnila spôsobmi, ktoré rozhnevali celú Latinskú Ameriku.

Na Blízkom východe Spojené štáty strácajú dôveryhodnosť u Arabov svojím postojom, že Izrael nemôže urobiť nič zlé.

Pokiaľ ide o Rusko a sovietsky blok, Reaganova politika sa obmedzuje na mávanie päšťami a provokovanie. Americká obchodná vojna proti Rusku má premeniť „studenú vojnu“ na „horúcu“. Tam obchodné vojny vždy vedú. V tridsiatych rokoch Spojené štáty používali ropné embargá a obchodné bojkoty, aby vyprovokovali Japonsko k vojne, a výsledkom bol Pearl Harbor. A teraz Spojené štáty používajú embargá, bojkoty a sankcie na prípravu cesty k vojne s Ruskom.

Priatelia, Spojené štáty sa izolujú vo všetkých smeroch. Dňa 9. júla entita Reagan dokonca oznámila, že Spojené štáty nepodpíšu novú zmluvu o „morskom práve“. Rokovania o nej trvali osem rokov a podpísalo ju 130 krajín. Dosiaľ iba štyri krajiny povedali jednoznačné „nie“ — a dve z nich sú Amerika a Izrael.

Izolácia, ktorú si Amerika spôsobuje sama, je zámerná, priatelia. Je súčasťou bolševickej stratégie, ktorú som odhalil v AUDIO LISTE č. 63: vytvoriť tu v Amerike akýsi komplex Masady — teda obrátenie sa dovnútra a proti sebe samej. Čím izolovanejšia Amerika bude, tým viac sa budeme vnímať ako osamelí vo svete zarytých nepriateľov a bez priateľov!

Tunajší bolševici v Amerike používajú rovnakú stratégiu ako ich sionistickí partneri v Izraeli. Anglický Yorkshire Post dokonale zhrnul sionistické uvažovanie pred šiestimi mesiacmi v úvodníku 16. januára, citujem:

„Najtvrdší jastrabi v izraelskej vláde chcú, aby sa Izraelčania vo vzťahu k svetu cítili nemilovaní, nechcení a zraniteľní, pretože potom môže byť pre vládu ľahšie argumentovať, že väčšie bezpečnostné potreby majú prednosť pred všetkým ostatným.“

To sa deje v Beginovom Izraeli, priatelia, a to sa deje v Reaganovej Amerike. Izolácia Ameriky v zahraničí postupuje ruka v ruke s opatreniami na pritlačenie Američanov doma. Pripravuje sa niekoľko vecí, ktoré nás zasiahnu do peňaženiek, AK by sa plány bezprostrednej jadrovej vojny nejako oddialili. Plán zneplatniť 100-dolárovú bankovku, ktorý som prvýkrát zverejnil v AUDIO LISTE č. 63, sa opäť preveruje. V Latinskej Amerike sa teraz vyrába veľké množstvo falošných 100-dolárových bankoviek s použitím amerických tlačových dosiek, ktoré predtým používala CIA vo Vietname. To môže poslúžiť ako zámienka, ako krytie na odstránenie 100-dolárovej bankovky jej náhlým zneplatnením.

Kongresom teraz veľmi potichu prechádza aj nový ZÁKON O VOJNOVÝCH PRÁVOMOCIACH na ekonomické účely. Prezidenta by oprávňoval zaviesť kontrolu miezd a cien, vyhlásiť bankové prázdniny, zatvoriť burzy alebo prijať ďalšie opatrenia vyhlásením NÁRODNÉHO EKONOMICKÉHO NÚDZOVÉHO STAVU. Pod týmto krytím by sa aktivovali aj prezidentské vojnové právomoci bez toho, aby si to verejnosť uvedomila!

Vyhliadka bezprostrednej jadrovej vojny je s ekonomickými otázkami spojená aj ďalšími spôsobmi. Pred šiestimi mesiacmi som v AUDIO LISTE č. 71 oznámil, že sa presúva všetko ZLATO z newyorského skúšobného úradu mincovne Spojených štátov. Previezli ho po rieke Hudson do depozitára vo West Pointe, ktorý nebol navrhnutý na skladovanie zlatých tehál. Zamestnancom povedali, že je to z bezpečnostných dôvodov, hoci bezpečnosť vo West Pointe je horšia než v skúšobnom úrade. Teraz vám môžem povedať, čo sa s tým zlatom napokon stalo.

Zlato bolo tajne vyvezené z krajiny v rámci prípravy na jadrovú vojnu tu. Poslali ho do švajčiarskej Ženevy cez New Orleans v Louisiane a Francúzsko. Vo Francúzsku zásielku prevzali príslušníci švajčiarskej armády a odtiaľ išla vlakom a potom nákladným autom do podzemného depozitára v Ženeve. Prevzatie v Ženeve bolo podpísané 12. mája 1982. Správcom zlata je ženevská banka. Prezident Reagan s celým presunom vopred súhlasil.

Priatelia, ak sú dejiny vôbec nejakým vodidlom, tento a ďalšie presuny zlata sú jasným znamením, že naši takzvaní vodcovia očakávajú čoskoro vojnu. Po celé stáročia bolo zvykom, že vodcovia národov, ktorí vedeli o bezprostredne hroziacej vojne, presúvali svoje zlato do bezpečia vo Švajčiarsku. V poslednom čase odchádzalo z Ameriky do Švajčiarska nielen zlato z West Pointu, ale aj ďalšie súkromné zásoby zlata. Rovnako v Británii Rothschildovci v poslednom čase presúvali do Švajčiarska svoje veľké zásoby zlata.

V prípade zlata z West Pointu zostáva oznámiť ešte jednu dôležitú skutočnosť. Toto zlato — zlato právom patriace vám a mne, občanom Ameriky — bolo zverené na použitie vláde Izraela!

Izrael ho používa ako zábezpeku na financovanie pokračujúcich nákupov zbraní ohromujúcim tempom. Tajne sa vyzbrojuje ďaleko nad čokoľvek, čo by mohlo byť predstaviteľne potrebné na boj iba proti Arabom, takže otázka znie:

Prečo sa všetky tie zbrane teraz hromadia v Izraeli?

Odpoveď je, že sionistickí vojnoví páni Izraela čoskoro očakávajú v regióne väčšieho protivníka. Pokúšajú sa zatiahnuť Rusko do bojov na Blízkom východe na ceste k jadrovej vojne!

Celkovo sa ekonomika Spojených štátov vykrvára. Nenásytné výdavky na neproduktívne zbrojenie pomáhajú živiť infláciu, keď naše doláre smerujú na zbrane namiesto masla. Zároveň rekordné federálne pôžičky udržiavajú úrokové sadzby na úrovniach, ktoré zabíjajú podnikanie.

Výsledkom je STAGFLÁCIA — stagnujúca ekonomika s pokračujúcou infláciou. Ak ju neprerušia plány jadrovej vojny, smerujeme do hlbkej hospodárskej depresie, akú sme nikdy predtým nevideli:

Depresie s množstvom spotrebného tovaru v obchodoch, ale s veľkým počtom ľudí bez peňazí na jeho kúpu —

Ceny všetkého budú stále vyššie a ľudia budú predávať svoje cennosti, aby prežili —

Ľudia sa budú sťahovať k príbuzným —

Staré ubytovne budú plné ľudí, ktorí si už nemôžu dovoliť nič lepšie —

Rodiny sa rozdelia, keď ľudia prijmu akúkoľvek dostupnú prácu kdekoľvek —

Dlhé rady budú čakať na podanie žiadostí o vládne pracovné miesta a trochu istoty.

AK sa jadrovej vojne nejako zabráni alebo sa oddiali, toto sú veci, ktoré nám prinášajú politiky známe ako REAGANOMIKA. Ale za súčasného stavu, priatelia, sa to všetko môže veľmi skoro prerušiť! Vnútorň prechod Ameriky na vojnovú nohu teraz prebieha a tajné plány jadrovej vojny Pentagonu sa čoskoro dostanú do posledných týždňov.

Téma č. 3 — STUPŇUJÚCA SA NALIEHAVOSŤ RUSKÝCH PROTIVOJNOVÝCH VAROVANÍ

Začiatkom tohto mesiaca, 6. júla, izraelská vláda oznámila, že ak bude treba, americkí vojaci budú čoskoro vyslaní do Libanonu. O niekoľko hodín entita Reagan oznámila, že áno, v zásade je pripravená

vyslať námornú pechotu ako súčasť dohody o prímerí. Pre verejnosť boli poskytnuté uistenia, že sa to uskutoční za určitých upokojujúcich podmienok. Údajne, ak bude námorná pechota vyslaná, bude to iba dočasne na dohľad nad prímerím, nie na boj, a iba ak všetky strany súhlasia s jej prítomnosťou. Všetko to znie veľmi bezpečne; pre tých, ktorí poznajú skutočné podmienky v Libanone, však návrh vyslať amerických vojakov znie ako čisté šialenstvo. Je to ako pokúšať sa uhasiť požiar polievaním benzínom. Bude to situácia šitá na mieru výbušným incidentom, ktoré vojnu rozšíria.

Nasledujúci deň bol Reaganovi doručený list sovietskeho prezidenta Brežneva s varovaním pred vyslaním námornej pechoty. Bolo to stručné, záhadné varovanie bez konkrétnych hrozieb. V diplomatickom jazyku jednoducho hovorilo: „Nerobte to.“

V týchto dňoch sú protivojnové varovania z Moskvy čoraz naliehavejšie a častejšie. Dňa 7. júla bolo vydané Brežnevovo varovanie pred vyslaním americkej námornej pechoty do Libanonu a iba o šesť dní neskôr prišlo Ustinovovo varovanie pred americkým prvým jadrovým úderom, ktoré som opísal v prvej téme.

Ruské protivojnové varovania zahŕňajú nielen slová, ale aj činy. Dnešný Kremel' riadia muži, ktorí vedia, že slová bez činov sú proti bolševikom zbytočné. Preto som minulý mesiac varoval, že možno očakávať začiatok ruských preventívnych opatrení. Tie teraz prebiehajú, priatelia, vo forme varovných úderov, ktoré majú odovzdať odkaz.

Prvý z týchto varovných úderov sa odohral koncom minulého mesiaca v nedeľu ráno 27. júna. Milióny Američanov v to ráno sledovali štart raketoplánu č. 4 v televízii. Pozerali sme sa až do oddelenia dvoch pomocných rakiet na tuhé palivo a ich odpadnutia od raketoplánu. O chvíľu neskôr veľká kozmosféra, ktorá z diaľky držala tempo s raketoplánom, vystrelila dva rýchle údery na padajúce pomocné rakety, ktoré už v televízii nebolo vidieť. Lúčová zbraň kozmosféry vyrazila otvor do boku každého plášťa pomocnej rakety v hodnote 18 000 000 dolárov. Lietadlo letectva C-130 sledovalo pomocné rakety a videlo, ako sa ich padáky otvárajú, ale keď vyhorené rakety dopadli na vodu, pokračovali ďalej nadol. Pre otvory vyrazené do ich bokov neplávali. Záchranné tímy bezmocne sledovali, ako vesmírne vybavenie za 36 000 000 dolárov klesá do vody hlboké niekoľko tisíc stôp.

Rozpačití predstavitelia NASA sa pokúsili stratu dvoch pomocných rakiet vysvetliť lžou, že sa neotvorili padáky. Pravdepodobnosť takéhoto zlyhania padákov na oboch raketách je astronomicky malá, ale nemajú inú zámienku, ktorú sa odvážia povedať verejnosti. Ruský odkaz bol medzitým jasný. Keby chceli, mohli by Rusi namiesto pomocných rakiet zničiť samotný raketoplán — a to priamo v celoštátnej televízii.

Potom prišla havária Aeroflotu v Moskve a po nej odveta 9. júla proti lietadlu Pan Am v New Orleans. Obe udalosti boli vojnovými činmi — činmi tajnej vojny, ktorú obe strany začínajú verejne spomínať. Ruský odkaz tunajším bolševikom znel:

„Nie ste v takom bezpečí, ako si myslíte.“

O šesť dní neskôr Rusi pripomenuli tunajším bolševikom svoje kombinované schopnosti v geofyzikálnom boji a rozsiahlej sabotáži tu. Na jar 1977 som začal oznamovať ruskú kampaň ukladania jadrových mín tam, kde môžu zničiť nespočetné priehrady po celých Spojených štátoch. Tieto zariadenia sú stále tam, priatelia, a čakajú na použitie stlačením tlačidla v Rusku; tunajší bolševici však veria, že všetky tieto zbrane sú veľkým blufom, že dnešní protivojnoví ruskí vodcovia ich nikdy nepoužijú. A tak 15. júla Kremel' bolševickému Pentagonu povedal: „Premyslite si to znovu.“ V ten deň sa severné Colorado otriasalo pod neuveriteľnými dažďovými búrkami, výsledkom ruského ovplyvňovania počasia. Priehrady v oblasti sa namáhali zadržať nápor vody. Potom bola pri základe

priehrady Lawn Lake odpálená podvodná jadrová mína s nízkym výkonom. Priehrada sa roztrhla a povodňové vody sa prehnali kaňonom a cez rekreačné mestečko Estes Park. Vláda sa potom snažila zakryť stopy tvrdením, že mala o priehradu obavy, ale katastrofa v skutočnosti prišla absolútne bez varovania, pretože priehradu okamžite zničila ruská mína.

Hneď nasledujúci deň prišiel ďalší ruský varovný výstrel. Tentoraz bol vyjadrený stáročným jazykom námornej vojny, aktualizovaným na vesmírny vek. Pri konfrontáciách na mori sa niekedy stáva, že vojnová loď vystrelí pred provu inej lode. Výstrel je mierený tak, aby loď tesne minul a preletel hneď pred ňou. Výstrel pred provu, priatelia, je azda najjednoduchším vojenským odkazom na Zemi. Znamená:

„Okamžite zastavte, inak budete zničení.“

Dňa 16. júla odštartovalo z Bostonu do Los Angeles lietadlo United Air Lines DC-10. Medzi cestujúcimi veľkého lietadla boli určití kľúčoví členovia tunajšej bolševickej vládnucej skupiny. Let určitý čas prebiehal bez incidentu; keď však lietadlo letelo na západ vo výške 39 000 stôp, ruská kozmosféra zaujímala postavenie na jeho zachytenie. Vznášala sa niekoľko míľ po jednej strane letovej dráhy a niekoľko stoviek stôp nad ňou. Jej zbraň s lúčom nabitých častíc bola namierená vodorovne, aby vystrelila pred provu rýchlo letiaceho DC-10. Keď sa lietadlo blížilo, posádka kozmosféry nabila lúčovú zbraň na úder maximálnou energiou v rozostrenom režime. Ako som už dávno odhalil v AUDIO LISTE č. 29, vytvára to prudký vzdušný výbuch podobný tým, ktoré bolo v tú zimu počuť pozdĺž amerického východného pobrežia a inde. V presne správnom okamihu kozmosféra vystrelila pred provu prichádzajúceho DC-10. Obrovský vzdušný výbuch tesne nad jeho letovou hladinou vytvoril mohutnú rázovú vlnu vzduchu rútiaceho sa nadol. O okamih do nej DC-10 vletel. Cestujúci neskôr novinárom povedali, že počuli veľkú ranu, potom sa celé lietadlo zatriaslo, keď bolo stlačené nadol akoby obrovskou rukou. Všetci bez zapnutého bezpečnostného pásu boli vymrštení k stropu, čo je v DC-10 poriadna vzdialenosť. Mnohí boli zranení, niektorí vážne; potom sa epizóda skončila rovnako rýchlo, ako sa začala. Lietadlo pokračovalo do Los Angeles bez ďalšieho incidentu — pre určité osoby na palube však vzdušný výstrel pred provu predstavoval jasné varovanie! Rusi hovorili:

„Teraz zastavte svoje vojnové plány, inak budete zničení.“

Najnovší zo série ruských varovných výstrelov sa odohral 22. júla. Bol namierený priamo na zbrojných špecialistov medzi tunajšími bolševikmi. V ten deň sa na Cape Canaveral uskutočnil prvý skúšobný let novej armádnej rakety Pershing-2 na plný dolet. Pershing-2 je jadrová raketa, ktorú chce Reaganova administratíva umiestniť v Európe, odkiaľ môže útočiť na Rusko. Európa bude použitá ako odpaľovacia plošina. Niekoľko sekúnd po odštartovaní z Cape Canaveral bola raketa Pershing-2 zaplavená neutrónovým žiarením z ruskej kozmosféry vysoko nad ňou. Ako som vysvetlil v minulosti, neutrónové žiarenie úplne narúša všetky druhy elektronických zariadení. Výsledkom bolo, že navádzací systém Pershingu-2 sa zbláznil. Stúpajúca raketa sa prevrátila na bok a potom sa začala premetávať po floridskej oblohe. Sedemnášť sekúnd po štarte bezpečnostný dôstojník strelnice stlačil tlačidlo samodeštrukcie a raketa vybuchla. Ruský odkaz tunajším bolševikom bol veľmi jasný, priatelia. Plány použiť rakety na pomoc pri zničení Ruska neuspeli. Pokus o to prinesie ničenie iba samotnej Amerike.

ZHRNUTIE NA POSLEDNÚ CHVÍĽU

Teraz je čas na moje zhrnutie na poslednú chvíľu. V tomto AUDIO LISTE som oznámil rastúci rozbeh k PRVEJ JADROVEJ VOJNE. Všetkých päť vetiev zložitého plánu amerických bolševikov na privodenie jadrovej vojny sa zbíha podľa harmonogramu. Tu v Spojených štátoch prebieha prechod na vojnovú nohu, zatiaľ čo sme psychologicky pripravovaní na nastávajúcu vojnu. Zrútenie protivojnového

štátneho prevratu generála Alexandra Haiga minulý mesiac prenechalo bojisko tunajším bolševikom proti Kremlu, a tak Rusi teraz vedú kampaň protivojnových varovaní slovami aj činmi. To všetko sa deje v čase, keď vodcovia oboch strán začali verejne hovoriť, že Amerika a Rusko už sú vo vojne.

Varovné výstrely pred americkú provu v posledných dňoch sú veľmi jasné. Otázka znie:

Vezmú si tunajší bolševici tieto varovania k srdcu a ustúpia od svojich plánov jadrovej vojny?

Odpoveď na to, priatelia, sa píše krvou vo vojnu zmietanom Libanone! Malý Libanon býval Švajčiarskom, klenotom Blízkeho východu. Bejrút bol krásnym, pokojným mestom a centrom obchodu a financií. Hory boli posiate slávnymi libanonskými cédrmi a pokojnými, malebnými dedinami obývanými miernymi a priateľskými ľuďmi. Libanonské údolia, najmä údolie Bikáa, boli neopísateľne bohaté na ovocie a zeleninu.

Sionisti v Izraeli po tom všetkom túžili; a tak s OOP ako zámienkou napokon vtrhli do krajiny. Aby Libanon ovládli, musia ho najprv zničiť, a práve to robia. Každá nová vlna izraelského bombardovania necháva viac ľudí bez domova a viac malých detí zmrzačených, plačúcich a v šoku. Koncentračné tábory riadené Izraelčanmi v južnom Libanone sú plné väzňov s veľkými krížmi namaľovanými na chrbtoch. Mnohým obetiam svojho bleskového útoku Izraelčania odopreli jedlo, vodu a lekársku starostlivosť, a vláda Spojených štátov po celý čas naďalej podporuje Beginovu vojnu! Dokážete si to predstaviť?

Pred tromi dňami vodca Organizácie pre oslobodenie Palestíny Jásir Arafat odovzdal skupine amerických kongresmanov podpísaný dokument, ktorý naznačuje prijatie práva Izraela na existenciu. Izrael ho okamžite odmietol ako propagandistický trik a pohotovo zintenzívnil bombardovanie Bejrútu. Rovnako bolševická Reaganova administratíva odmävla Arafatovo vyhlásenie ako, citujem: „smiešnu propagandu“.

Priatelia, keby Spojené štáty alebo Izrael vážne chceli ukončiť krviprelievanie, zvážili by každú príležitosť na rokovanie. Spoločné Reaganovo-Beginovo odmietnutie Arafatovho mierového podnetu môže znamenať iba jedno:

Reaganova-Beginova os nechce mier; chce vojnu!

Preto budú nadchádzajúce dni, priatelia, skutočne veľmi nebezpečné; a ako raz povedal Thomas Jefferson:

„Chvejem sa o svoju krajinu, keď si uvedomím, že Boh je spravodlivý.“

Do budúceho mesiaca, ak Boh dá, tu bol Dr. Beter. Ďakujem vám a nech Boh požehná každého jedného z vás.

Späť na obsah

<https://www.peterdavidbeter.com>

Slovenské vydanie a grafické spracovanie: Me and Zen & Colombine Michelangelo

Historický preklad zachováva tvrdenia pôvodného autora. Ich pravdivosť nie je týmto vydaním nezávisle overená.